

Haarlem,
5-2-2021

Geachte Burgemeester, College van Wethouders,
en leden van de Gemeenteraad.

Vriendelijk Uw aandacht vragend wil ik U een aantal complimenten aanbieden omtrent wandelingen in de stad Haarlem.

Wandelend in de avonden, nu van de avondklok, kwam ik op de Grote Markt, de Grote kerk tegen, die zich toonde in een ander licht. In het half donker om de kerk lopend, werd zichtbaar gemaakt, hoe mooi en sterk het bouwwerk gestalte krijgt van onderop. De kleuren van oude kerstbeelden, met diepe bleuring, en die van nieuwere vatselden om keurten een verhaal.

Enkele mensen dansten op geweldige blanken, wat met elkaar, in een plekje, nabij de fontein: het was een rustig tafereel, wat mij en niemand stonde, zo leek het in sfeer.

Een vader werd mij zichtbaar gesteld, met mooie zachte verlichting van binnenuit, hoe, als vanouds, de patronen en het stebel van houten bogen, het dak wil dragen.
De kerk toonde zich van binnenuit.

Een later kwam een man, met een aantal kinderen, en een voetbal een vanouds steegje af smal straatje beter, rustig, onderling pratend, mijn hart op. Een van de kinderen, liep in voetbalbediening, men sprak over instagram en de verdeling van fotomateriaal in- en -buiten een groep, vermoedde ik. De kinderen waren hier de man, een vader wellicht, de les, zo leek het.

In feite kan men ook denken, zoals ik nu: de hele groep volgde de jongeman met de bal. Op eenvoudige en gemakkelijke wijze, zoals hij de bal met voeten, zijn weg liet zoeken, naar waar men heen wilde gaan.

Ik heb onkroeg en zag dat de verlichting van de toren een ander karakter kreeg.
Het deel zo een bevestigend antwoord, al met al.

Een juwelierszaak stond vlakbij de straat, naar rechts
dat dat tijdig zou zijn of vanwege wellicht een herinnering van de
zaak.

In het begin, het dat is allemaal uit het verleden, wanneer straten de
vermeende overname gaat vallen, en daarna gevallen is.
De combinatie van overname met 'kunt' lijkt in diverse toren in het alge-
meen geweest zoals ik het zag of zoals het verteld werd in films
met beelden in de hand, of kunstwerken van Breton of Anton Pieck
hyvankend.

Wat ik verder wil aantippen als complement in de herinnering van een
beeld van de beeldhouwer Jansen, heen ik.
Zoals het nu staat, in een ruimte, komt het beter tot zijn recht
vind ik.

Tegelijk vindt het, in zijn staat, met het koelgebouw, aan de overkant
van de Schipholweg, aankomst bij de Nieuwe Toren (leest) lingen.
Er staat daar een mooi gebouw, met accenten die hij meeneemt naar
de vroegere Vlaamse bouwkunde. Het is een combinatie van wellicht twee
te krijgen en misschien te krijgen gekend, naar de toren die klein
aanvoelt, op de foto, of met de auto. Daarom is er een
man met een beeld van een nieuwe architectuur, zoals het gebouw nabij
de Jopelink, met een uitend golvende lijnen die ook vaak voorkomend
van voorkomend, wanneer ik daar langs loop. (Het heet 'Palazzo' (geloof ik))
Dat zie ik met een nieuw soort nieuw beeld, en nieuw bij
stand komt, het mij aan te laten bij worden die een tv beenderheid
maak, dat ik alleen in principe een middelste Stadsplaatje heeft
wanneer je kunt dwalen door straten en wegen, zodat de weg naar het
nietige centrum lijkt te raken. (Of 'Tom Tom' dat men al geproven heeft met id met)

Tot slot wil ik u attent maken op een expositie, die ik zag enige tijd terug in de Kathedraal St Bavo aan de Leidsevaart.

Men had in een constructie beelden zichtbaar gesteld, door een klim-wandeling te organiseren langs beelden op dakconstructies, enzovoorts.

Bereiden in de hark stonden replica's opgesteld met behulp van Computer kennis op 3D niveau, en materiaal, vervaardigd.

Zonder deze replica's gezien te hebben, de tocht langs de beelden op het dak was mij geveeg, toen, in alleen positieve zin, kan ik u zeggen dat deze zelfde techniek wellicht kan bijdragen om de meer "hervestbare beelden" zoals die van Jorke, waarvan het geschreven, informatief en in "vorm" bewaard te stellen voor het nageslacht en als tijdelijke waarde voor de stad, nu, en in de toekomst.

Om Vlaanderen te laten staan nog diverse steden, hervestbare of hervestbaar zake, beelden, die op deze manier als vorm en bodichap, niet verloren hoeven te gaan.

U zou hiervoor contact kunnen opnemen met de mensen, die verantwoordelijk zijn geweest voor de expositie zoals ik zojuist schreef, in de Kathedraal aan de Leidsevaart.

Dit licht mij de juiste weg van handelen, omdat ik het daar vroeër zag tot stand gekomen, al wel niet beweren met eigen ogen dan, in mijn geval. Mocht u hier geen waarde in zien, dan laat u dat zo.

Wat ik wel nog wil zeggen, dat ik lang geleden een kleine naam van mij een indrukwekkende expo zag van de Vlaamse Beeldhouwer Mari Andriessen, in de hok van de Verhey-Hal. (~ 2002)

Dat ik via-via, weet of vermoeden heb dat talrijke "werk" zich bevindt als bewaard door het Frans Halsmuseum (gelezen of gekond), zonder dat iemand dat kan zien, spijt mij zeer.

Jammer is zo, dat een Beeldhouwer, met een staat van dienst, in heel het land, nog steeds her en der te zien is, maar in de vergetelheid dreigt te raken, doordat men geen hoord niet in de schouwheid van zijn werke en leven, als erfenis.

Dankuwel, met vriendelijke groeten,
Kees Koedijk.

Kees Koedijk

Aan de Burgemeester en het College
van Wethouders en de
Gemeenteraadsleden
van Haarlem.

ter Kennisgeving.

ONTVANGEN
Gemeente Haarlem
- 5 FEB. 2021